

Ve věku nedožitých 89 let zemřel bývalý předseda České kardiologické společnosti, prof. MUDr. Vladimír Dufek, CSc. (13. 11. 1919–23. 9. 2008)

Profesor Dufek měl zajímavou životní dráhu. Narodil se ve Volyni v Nivě-Hubinské, na území Polska, později Sovětského svazu, nyní Ukrajiny. V té době tam žila početná česká komunita, která migrovala v polovině 19. století. Dědeček Vladimíra Dufka odešel do Volyně jako chasník z Podkrkonoší. Vladimír Dufek tam chodil do české školy, ale gymnázium absolvoval polské, v Lucku. Medicínu začal studovat rovněž na Ukrajině, při přechodu fronty se přihlásil spolu s několika tisíci volyňských Čechů do I. československého armádního sboru, aby pomáhal osvobozovat svou dávnou vlast, kterou do té doby neviděl.

Byl zařazen jako zdravotník do dělostřeleckého pluku, který prošel nakonec vítěznou dukelskou anabází.

Po osvobození zůstal v armádě a dokončil v Praze studium medicíny. Promoval v roce 1948 a pracoval dále v Ústřední vojenské nemocnici. Jeho kariéra se vyvíjela rychle. V roce 1955 byl jmenován primářem II. interního oddělení, v roce 1958 se stal vedoucím I. interního oddělení, které vedl až do roku 1989. Od počátku své dráhy byl aktivní, přednášel na Fakultě všeobecného lékařství kapitoly z válečné interny, zajímal se o gastroenterologii a rozvíjející se gastrokopii, především pak o kardiologii. Brzy sepsal kandidátskou práci o EKG diagnostice septálních infarktů a pak habilitační práci o infarktu myokardu u mladých lidí. V té době to byla práce velice avantgardní, vznikla v době před nástupem zájmu

o ischemickou chorobu srdeční, a tak se ve věku 37 let stal v té době jedním z nejmladších docentů na Fakultě všeobecného lékařství.

Přednášel na Fakultě všeobecného lékařství vybrané kapitoly z kardiologie, která se stala jeho zájmem. Na začátku šedesátých let, v době nástupu koronárních jednotek, založil jednu z prvních jednotek v Ústřední vojenské nemocnici a byl nadšeným protagonistou akutní koronární péče. Svým založením byl velice praktický, brojil proti nesmyslnému imobilizování pacientů a horlivě propagoval časnou rehabilitaci nemocných po infarktu; zkrátil dobu hospitalizace. Organizoval rehabilitaci ve Vojenském lázeňském ústavu ve Františkových Lázních.

Prof. Dufek byl schopným organizátorem odborných akcí. Léta byl vědeckým sekretářem České kardiologické společnosti a v roce 1981 se stal předsedou České kardiologické společnosti, v této funkci vytrval až do roku 1990. Byl vášnivý diskutér, měl autoritu i mimo svou plukovníckou uniformu, a i ve své uniformě byl skromný a lidský.

V posledních letech se již na kardiologických setkáních neobjevoval, více se objevoval ve společnostech, které mu připomínaly mládí, jako jsou Svaz protifašistických bojovníků nebo Sdružení Čechů z Volyně, kterému léta předsedal. Nám, kardiologům, zůstane zapsán jako jeden z předsedů České kardiologické společnosti.

Prof. MUDr. Vladimír Staněk, CSc.

MUDr. Milada Krčílková, CSc.

MUDr. Milada Krčílková, CSc., dlouholetá členka České kardiologické společnosti (čestné členství obdržela v roce 2001), zemřela tiše v noci na 28. září 2008 ve věku 92 let.

Narodila se 4. 11. 1916. Po druhé světové válce dostudovala Lékařskou fakultu Karlovy univerzity, kde promovala 7. 10. 1945.

Po celou dobu své aktivní lékařské činnosti se věnovala dětské kardiologii na Dětské lékařské klinice v Praze na Karlově. Vyšetřovala zejména děti s vrozenými srdečními vadami, včetně katetrizace a angiografie, které dále předávala k chirurgickým výkonům profesorům Kafkovi v Praze nebo do Brna profesorovi Navrátilovi.

Na klinice vedla výuku mediků, publikovala v časopisech, účastnila se práce na výzkumných úkolech v týmu lékařů v oblasti hypertenze a aterosklerózy u dětí.

Do důchodu odešla v roce 1989.

Autorkou této zprávy je její kolegyně a přítelkyně. Výbor ČKS si práce MUDr. Krčílkové vždy vážil a v roce 2001 ocenil její práci v České kardiologii udělením čestného členství ČKS.

*MUDr. Jarmila Blažková,
Karpatská 6, 10000 Praha 10*